

Nezavírej před Ním dveře

Pozdrav

Milí přátelé a hosté, Vás vítám na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:

Milost a pokoj od Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista, ať je s vámi se všemi. Amen

Introit (Žalm 117)

1 Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem,

2 neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná! Haleluja.

Píseň: EZ 299 - Chválu, dík všichni vzdejme Pánu, on je cestou

Modlitba

Všemohoucí Bože, ty si cesta, pravda i život. Ty jsi živá voda, vinny kmen i dobrý pastýř. Ty otvíráš zavřené dveře, zachraňuješ nás ze stínu hříchu a nabízíš něco, co nemá období. Ty víš, jak málo je těch, kdo v těchto dobách chodí s Tebou. Málo je těch, kdo Tebe hledají a napodobují Tě v pokoře, tichosti a lásce. Dej nám statečného ducha, abychom byli pohotová. Dej nám srdce nebojácné, abychom ho naplnili Tvým pokojem. Naději pevnou, aby s námi nic neotřásl. Lásku dokonalou, abychom dokázali odpouštět. A víru pravou, abychom neminuli cíl. Prosíme ukaž nám cestu, která naplní Tvou vůli. Amen

I. Čtení (Lk 20, 19-31)

19 Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“

20 Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

21 Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“

22 Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.

23 Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

24 Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel.

25 Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“

26 Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“

27 Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“

28 Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“

29 Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“

30 Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize.

31 Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (Lekce 28 - Lukášova dějepřava pro Teofila)

(Rozdejte dětem tmavé šátky.) Víte proč je máme tmavé? Abychom vyjádřili, proč býváme smutní – co nás trápí. Co nás může trápit? „...“ – nemoc někoho blízkého – hádání – křičení – nemáme kamarády – něco nás bolí – nedostali jsme, co jsme si přáli – rozbila se nám panenka, autíčko...

My dospělí to máme podobně, ale navíc nás trápí, že s tím leckdy nedokážeme nic udělat. A k tomu smutku se může přidat smutek víry. (Rozsviňte svíčku a položte ji doprostřed kruhu z šátků.)

Koukejte, do našich temnot přichází světlo.

A takhle přišlo světlo do temnot našeho světa.

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 639 - Když ráno slunce vzchází nad hory červánků

Kázání (Lk 20, 26) (Jan 10, 9)

Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“

Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.

Milí bratři, milé sestry,

Nejsou dveře našich srdcí zamčené? Nečekáme už, že se Ježíš objeví a navštíví i nás? Nemáme strach, nebojíme se, že by se náš dobře uspořádaný způsob myšlení a jednání mohl obrátit naruby, kdybychom Ježíše vpustili dovnitř? Co by se stalo s naším životem, kdyby Bůh udeřil do našich nepoddajných srdcí a vstoupil dovnitř?

O Velikonocích jsme oslavili jedno velké vítězství nad smrtí. Skrze Ježíše i my můžeme slavit, i my jsem **vítězové!** V našem dnešním příběhu se učedníci setkávají ze vzkříšeným Kristem. Jejich víra pomalu vstávala z mrtvých. Víra učedníků taktéž prošla tmou Getsemane a byla ukřižovaná. Jak zklamáním, bolestí a zmatkem z toho, že jejich Mistr a Pán zemřel jako zločinec na kříži, tak také tím, že oni sami zklamali: jeden z nich ho **prodal**, druhý veřejně opakovaně **zapřel**, ostatní ho v Getsemane **opustili a utekli**.

On však podivuhodně přichází k nim znovu a křísí jejich víru. Přichází k nim změněný. Nejsou si jistí, že je to On, že to není prelud; legitimuje se jim svými ranami. Jak čteme v evangeliu, měli ze **strachu** zamčené dveře. **Strach je nepřítel víry**. Když se učedníci zamknou ze strachu před světem, uzamykají se tím zároveň před živým Kristem. Je to jako, když si chtějí křesťané udělat oddělené ghetto ustrašených, „*paralelní společnost*“, sektu, ostrov spravedlivých.

Ježíš prochází zamčenými dveřmi strachu, vysvobozuje své učedníky z jejich strachu. Vysvobozuje je především se strachem uzamčené mysli: otevřel jim mysl, aby rozuměli, co se stalo. Ježíš chce mít ze svých učedníků lidi **otevřené mysli**, nikoliv ustrašence a strachopudy uzavřené mysli. Jen lidé otevřené mysli opravdu rozumějí Písmu; lidé uzavřené mysli činí z Písma spíše zbraň než **slovo života**.

I naše víra potřebuje mnohdy vstát z mrtvých. Platí to o naší osobní víře procházející opakovaně zkouškami. Tato doba je tvrdou zkouškou naší víry, nesnadným hledáním Boha. Znovuzrozená víra není lehká, nese na sobě stále rány, jako na sobě nese rány i Vzkříšený Ježíš. Touží vstoupit i do mysli, uzavřených strachem. Prochází branou radosti a údivu, znovu se rodí, znovu její plamen vstává z popela.

Nebojme se přiznat a připustit si, že i na naši víru leckdy dopadají **stíny křížů a bolestí naší doby**. Ale i těžce zraněná víra může znovu vstát k životu. Jako Bůh tvoří člověka z nicoty, z prachu a popela a oživuje ho svým **dechem života**, tak Ježíš přichází ke svým učedníkům a dává jejich víře znovu život.

Bůh nám v Kristu nabídl odpuštění a uzdravení, křísí naše nemocné a ubité vztahy, otvírá zavřené dveře mezi lidmi. Ježíš otvírá závoru strachu a hříchu a místo toho nabízí pokoj. Dokáže změnit strach v radost, uzamčenost v otevřenost, nechápavost v porozumění, lhostejnost chladných jistot v údiv ustavičného žasnutí.

Víra teda není zastávání nějaké náboženské ideologie, nýbrž neustálé **hledání Boha**.

Slepá víra, dřív nebo později padne do propasti, víra v rozhovoru s kritickým rozumem a jeho otázkami a pochybnostmi zraje na cestě lidského života. Tato cesta není jednorozměrný „*pokrok*“ ani stálý úpadek, je to **dobrodružné hledání**, které smí skončit v Boží náruči. Teprve tam se poutnická víra mění v jistotu vidění a vědění.

Ježíšovo lidství se stalo oknem, jímž vidíme Boha při díle. Apoštol Tomáš vidí Boha oknem Ježíšových ran. Vidí Boha, který není kdesi v dalekém nebi, povznesený nad námi a naším utrpením, nýbrž je zraňovaný našimi bolestmi. Není vůči nám apatický, nýbrž naopak sympatický, což přeloženo znamená: spolu-trpící a spolu-cítící.

Všechna bída, utrpení a zejména války jsou rány na těle Krista. To jsou Kristovy rány dnes! Kdybychom před nimi zavírali oči, nechtěli je vidět a dotýkat se jich, nemáme právo volat: Hle, můj Pán a můj Bůh!

V evangelijních vyprávěních nám Kristus ukazuje své rány, prokazuje jimi svou totožnost. Tím i nás vyzývá, abychom ani my neskrývali své rány a nestyděli se za ně. Nemusíme je před druhými ani před sebou zakrývat maskami a šminkami. **I naše víra je často zraňovaná.** Ale jen zraněná víra, nikoliv sebejistá, nepohnutá, tedy mrtvá víra, je skutečně velikonoční, křesťanská víra. **Co se nechvěje, není pevné.**

Nechávejme prostor Hospodinu, ne našim jistotám. Je třeba, abychom byli pokorní a s vírou se vydali na cestu, aniž bychom věděli, kam jdeme. Život nám nebyl dán jako napsaná knížka, ve které je všechno neměnné. Život znamená jít, kráčet, dělat, hledat, vidět, ale také doufat a věřit. Objevit setkání, nechat se najít a dovolit Bohu, aby nás potkal.

Evangelium nám říká, že Ježíš se dává poznat podle svých ran i skrze zavřené dveře, kterými je On sám. **Nezavírejte** se do svého strachu, ani do svých jistot; nezavírejte před ním své oči ani svá srdce.

Modlitba

Pomoz nám, Pane, přebývat teď v této modlitbě před Tebou a slyšet tvá slova. Víš, co potřebujeme. Slyšel jsi naše slova. Teď potřebujeme zase my naslouchat tobě a vnímat tvou přítomnost. Odkládáme své požadavky, abychom mohli přijmout, co nám ty nabízíš. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 314 – Za dar slova, Bože milý, přijmi srdcí našich dík

Ohlášky

Přímluvná modlitba

- Z knihy modliteb

Pane, do Tvých rukou svěřujeme naše životy a v tichosti ti předkládáme své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, kterýž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Slůvko dětí

Píseň: EZ 768 - Věčně krásný Stvořiteli moří

Poslání (Lk 13, 24)

„Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni.

Požehnání (Nu 6,24-26)

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 691 - Ubi caritas et amor